

Trettende Møde.

Onsdagen den 18de Oktober Kl. 1.

Sekretæren, Berntsen, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underkreven.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af „Forflag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Ligestillede af Hæren og Søværnet m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 279 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende **Ændringsforslag**:

Af **Bajer** og **Bojzen**:

Til § 5.

1) I Punkt 5 ændres Ordene: „dømmes til Straffearbejde . . . paa Grund af“ til: „ved Dom findes skyldig i“.

Til § 13.

2) I Punkt 3 ændres Ordene: „dømmes til Straffearbejde . . . paa Grund af“ til: „ved Dom findes skyldig i“.

Ændringsforslagene tilligemed **Lovforslagets** Indhold og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Bajer: Naar jeg under denne Sags første Behandling strax tog Ordet, var det nærmest begrundet i, at jeg egentlig betragter Behandlingen af Lovforslaget i denne Samling som en Fortsættelse af den Behandling af Lovforslaget, der begyndte i forrige Samling, da et Udvalg, til hvis Ordfører jeg var bleven valgt, netop fik endt sit Arbejde og skulde sende Lovforslaget til anden Behandling her i Thinget. Jeg gjorde sidste Gang opmærksom paa de Punkter, hvor der fandtes en ringe Meningsforskjel, men ivoirigt skal jeg indrømme, at den høie Regjering virkelig er kommen Udvalget imøde i denne Sag, og jeg skal tilføie, at, hvis der var viist en lignende Smøbekommen i andre Sager, vilde disse gaa let gjennem Thinget, og da vilde Forventningen om de Besyvvinde, som den ærede Finanzminister har hentydet til under en anden Sags Behandling, gaa i Opfyldelse, men jeg kan ikke negte, at den Løse, som blev anslaaet af den høitærede Conseilspræsident, allerede strax ved forrige Samlings Nabning, lignede alt Andet end Besyvvinde. Jeg vender altsaa tilbage til dette Lovforslag, og skal da be-

mærke, at der kun er stillet to **Ændringsforslag**. De ere stillede af min ærede Nabo (Bojzen) og mig, men jeg skal tillige bemærke, at den i disse **Ændringsforslag** udtrykte Tanke isjor deltes af 10 af Udvalgets 15 Medlemmer, altsaa af et større Flertal end det sædvanlige, og naar de øvrige ærede Medlemmers Navne ikke nu findes blandt Forslagsstillerne, skyldes det nærmest den Omstændighed, at første Behandling fandt Sted i Tordags, og at **Ændringsforslag** bleve indkaldte til den følgende Mandag, og jeg var da ikke vis paa, at der var Tid nok til at erhverve de øvrige Medlemmers Samtykke til at ansøre deres Navne paa **Ændringsforslaget**. Jeg haaber imidlertid, at de ærede Medlemmers Interesse for **Ændringsforslagene** ikke er kjølnet. De to **Ændringsforslag** gaa i Grunden ud paa det Samme, thi der er kun den Forskjel, at det første angaar Underbefalingsmænd og Menige, og at det andet angaar deres Søter. I følge det forelagte Regjeringsforslag ville Vedkommende miste den allerede erhholdte Pension, naar de dømmes til Straffearbejde, eller de idømmes Straf paa Grund af en i den offentlige Mening vanærende Handling. Jeg tror ikke, der er Grund til ved denne Leilighed at gjøre en Undtagelse fra denne Regel, som man i det Mindste siden 1849 har søgt at slaa fast i vor Lovgivning, nemlig at det ikke er Straffen, men Handlingen, der vanærer. Disse **Ændringsforslag** ere redigerede i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Valgloven, saaledes som de findes allerede i Valgloven af 1849. Dersom disse **Ændringsforslag** ikke blive vedtagne, frygter jeg for, at man let vil komme til at knytte noget Vanærende til Straffearbejde, skjøndt Straffearbejde i Følge vor nuværende Lovgivning meget godt kan idømmes for Handlinger, der ikke kunne siges at være vanærende. Man vil saaledes finde, at der i Følge den almindelige borgerlige Straffelovs §§ 203—204 kan idømmes Straffearbejde, der kan stige endog til 12 Aar, for Vold imod eller Lemlæstelse af en Person, og man kunde jo dog tænke sig, at den, der begif denne Forbydelse, havde været i en saa ophidsjet Tilstand, eller at der ivoirigt havde foreligget saadanne Omstændigheder, at man, skjøndt Dommeren var nødsaget til at idømme den Vedkommende Straffearbejde, ikke kunde sige, at der var noget Vanærende ved Handlingen. Ivoirigt vil jeg indrømme, at **Ændringsforslaget** i og for sig ikke har stor Betydning paa dette Omraade, thi jeg tror ikke, at det praktisk vil komme meget til Anvendelse, da de Personer, hvorom der her er Tale om at lade forbyrde deres Pension, allerede ere i en fremrykket Alder, idet de jo ikke kunne opnaa Pension før efter 20 Aars Tjeneste, og det er ikke antageligt, i alt Fald ikke, naar man raadspørger Forbyrderstatistiken, at saadanne Folk ville gjøre sig skyldige i Handlinger som de nævnte. Jeg tror derfor ogsaa, at den praktiske Betydning af **Ændringsforslaget** ikke er stor, men